

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XLI. Decimae noualium ecclesiae, in cuius parochia territorium est, persolui debent. Item, laici a clericis vel conuersis decimas de laboribus suis exigere non debent. Item, qui a colonis tertiam vel ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

de negotiatione aut etiam de agricultura, quam intra terminos parochiæ in qua moratur, exercet, vel huiusmodi aliis decimæ soluantur: æquum est, vt ecclesiæ illi reddantur, in qua ille qui reddit, per totum anni circulum Missam audiuit.

CAP. XL. *Alexander III. Brixienſi episcopo.*

Quoniam a nobis tua sollicitudo requisit, quid de decimis noualium tuæ diocesis statuendum fuerit, fraternitati tuæ præsentibus literis respondemus, vt si terræ illæ quæ arabiles fiunt, infra certam alicuius parochiam fuerint, tu earum decimas tua ex parte retentas, eidem ecclesiæ facias assignari. Alioquin ipsas aliis ecclesiis secundum discretionem tuam poteris deputare, vel ad opustuum tenere, ita quod si quis tibi in his contraire præsumperit, tu eum ecclesiastica censura vsque ad dignam satisfactionem percellas. Sententias vero super decimis a consulibus datas, præsertim cum sanctorum patrum institutionibus obuiet, irritas esse decernas, & eas contradictione & appellatione cessante in irritum reuoces. Quod si laicus aliquis a clericis, siue conuersis decimas de laboribus suis in tua diocesi requisierit, tu eum ab exactione huiusmodi prorsus compellas: & laicos illos, qui a colonis tertiam vel quartam partem laborum suorum ante solutionem decimarum recipiunt, decimam de portione sua secundum quod colonus de parte, quæ illum contingit, exoluere consuevit, absque diminutione aliqua his quibus debentur, facias exhibere.

Supra de
decimis
præstantis,
Cum homi-
nes.

CAP. XLI. *Alexander III. Ianuensi episcopo.*

Tua nos fraternitas duxit consulendos, quid de his agere debeas, qui desponsant aliquas mulieres, & processu temporis antequam eas ducant, vel cognoscant, alias in vxores accipiunt. Super hoc vtique consultationi tuæ taliter respondemus, quod si vir & mulier sese inuicem receperint expresso consensu mutuo de præsentibus, neuter eorum, altero superstite, poterit ad alia vota se transferre, etsi possit ad monasterium transmigrare. Verum si inter ipsos non accessit consensus mutuus de præsentibus, sed promissio de futuro, scilicet quod vterque dixerit alteri: Ego

Supra de
matrimonio
contrahendo,
Licet porro.

Concil. Tom. 27.

Bbbbb ij

te recipiam in meam, & ego te in meum: Si alius mulierem desponsauit & traduxit, & si inter primos iuramentum fuit (sicut diximus) de futuro, huius desponsationis intuitu secundum non poterit separari matrimonium, sed eis est de violatione iuramenti pœnitentia iniungenda. De aliis vero qui coram te super desponsatione facta per consensum mutuum de præsentem, mouent controuersiam, & post appellationem ante sententiam, vel cognitionem causæ ad sedem apostolicam interponunt, & appellatione pendente accipiunt alias in vxores: hoc arbitramur agendum, vt si amodo in tali casu aliqui duxerint appellandum, eis in ecclesia publice interdicas, ne ante decisionem causæ aliud contrahant matrimonium: & si contra interdictum ecclesiæ, ita publice factum, venire præsumpserint: matrimonium tam præsumptuose contractum poteris irritare. De illis vero qui in minori ætate desponsantur, traduntur, & coniunguntur, & processu temporis diuortium postulant, minorem allegantes ætatem, aut vim sibi a parentibus factam: hoc inquisitioni tuæ præsentibus literis respondemus, quod si ita fuerint ætati proximi, quod potuerint copula carnali coniungi, minoris ætatis intuitu non debent ab inuicem separari, si vnus in alium visus fuerit consensisse, cum ætatem videatur suppleuisse malitia: sed cuiuscumque fuerint ætatis, se possunt per illatam violentiam excusare, nisi post violentiam consensus accedat.

*Ætate sup-
pleri mali-
tia.*

CAP. XLII.

Illud quoque nihilo minus ex tua inquisitione innotuit, quod cum quædam libera mulier per annos decem & ultra cuidam seruo scienter cohabitauerit, & ab eo fuerit carnaliter cognita, nunc ipsum asserit suum non esse maritum, pro eo quod testes desponsationis non comparent. Verum vir eam vendicat in vxorem, & ostendit publicum instrumentum, quo sese coniuges nouerant, & propter quod ipsum ei donationem fecisse propter nuptias apparet. Mulier vero instrumentum illud vitiosum fuisse fateatur, & plures testes produxit, quod seruus ille ab inimicis mulieris sæpe rogatus, vt eam desponsaret, & ille se non eam desponsasse, nec desponsaturam firmiter assererat. Vir autem non nisi publico instrumento, & quibusdam